

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

ΚΥΡΙΚΗ 7^η Φεβρουαρίου 2009 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 97ον

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιοτάτε, ἐπὶ θρόνου
δόξης σου καθεζόμενος· ποταμὸς πύρινος, πρὸ τοῦ σοῦ Βήματος καταπλήττων
ἔλκει ἅπαντας, παρισταμένων σοι, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἀνθρώπων
κρινομένων τε, φόβῳ καθ' ἃ ἕκαστος ἔπραξε· τότε ἡμῶν φείσαι, καὶ μοίρας
καταξίωσον Χριστέ, τῶν σωζομένων ὡς εὐσπλαγχνος, πίστει δυσωπούμην σε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ματθαίου κεφ. κε' στίχοι 31-46)

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή θα δούμε πως ο Θεός δεν είναι μόνο φιλόανθρωπος, αλλά και δίκαιος. Η Εκκλησία μας διαβάζει σήμερα το ευαγγέλιο της Δευτέρας και ενδόξου Παρουσίας του Ιησού Χριστού.

1. Η περικοπή μας διδάσκει, πως θα έλθει μια μέρα όπου όλοι μας θα δώσουμε λόγο στο Θεό για τις πράξεις που κάναμε πάνω στη γη κατά τη διάρκεια της ζωής μας. Δεν πρέπει ο άνθρωπος να ξεχνάει πως ο Χριστός θα έλθει και πάλι στη γη κατά τη δευτέρα και ένδοξη Παρουσία του «κρίναι ζώντας και νεκρούς», όπως ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεως μας. Ο Κύριος την πρώτη φορά ήλθε στη γη ως ταπεινός άνθρωπος, τη δεύτερη φορά θα έλθει ως Βασιλέας και Κριτής. Την πρώτη φορά μας έδωσε αγάπη για να σωθούμε όλοι, τη δεύτερη θα μας κρίνει με δικαιοσύνη.

2. Ο Κύριος μας παρουσιάζει πώς θα μαζευτούν όλοι οι άνθρωποι μπροστά του και πώς θα ξεχωρίσει όλους τους ανθρώπους, όπως ο τσοπάνης ξεχωρίζει τα πρόβατα από τα κατσίκια. Ένα και μοναδικό κριτήριο θα έχει, που θα κρίνει τον κάθε άνθρωπο χωριστά. Είναι η εντολή της αγάπης και ο τρόπος που την εφάρμοσε ο κάθε άνθρωπος στη ζωή του. Πολύ απλά πράγματα θα ζητήσει εκείνη την ημέρα ο Κύριος από τους ανθρώπους. Θα δει αν δώσαμε ένα κομμάτι ψωμί στον πεινασμένο. Ένα ποτήρι νερό στο διψασμένο. Ένα ρούχο στο γυμνό. Μια φιλοξενία στον άστεγο. Μια προστασία στη χήρα και το ορφανό. Μια επίσκεψη στον άρρωστο και το φυλακισμένο. Ο Χριστός περιορίζεται στα λίγα πράγματα για να μη δικαιολογηθεί κανείς πως δεν μπορούσε να προσφέρει στους άλλους κάτι περισσότερο, επειδή και ο ίδιος δε θα είχε.

3. Το σπουδαιότερο όμως είναι πως ο άνθρωπος προσφέρει στο συνάνθρωπο του κάτι, επειδή τον αγαπά. Και αγαπά τον πλησίον, επειδή αγαπά το Θεό και το Χριστό. Αυτή τη μεγάλη αλήθεια μας παρουσιάζει ο Κύριος, όταν λέγει: «Σας βεβαιώνω πως ό,τι εκάματε σ' έναν από τους πιο τελευταίους αδελφούς μου, σ' εμένα το εκάματε». Αυτό μας διδάσκει πως ο Χριστός συνδέει τον εαυτό του με κάθε άνθρωπο ιδιαίτερα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αλήθεια που να ενισχύει και να παρηγορεί τον καθένα μας.

4. Η σημερινή ευαγγελική περικοπή μας καλεί όλους να αρχίσουμε από σήμερα τα έργα της αγάπης μας. Στην οικογένεια, στο σχολείο, στη γειτονιά, στο δρόμο, που περπατάμε και όπου αλλού βρεθούμε, συναντάμε ανθρώπους που έχουν ανάγκη από τη δική μας αγάπη. Μια βοήθεια, μια καλοσύνη, λίγο φαγητό στο φτωχό της γειτονιάς, μια επίσκεψη στον άρρωστο, μια συμπαράσταση στον πονεμένο, όλα αυτά θα μας βοηθήσουν από τώρα να νιώσουμε έμπρακτα την αγάπη στην καρδιά μας. Έτσι δε θα έχουμε λόγο να φοβόμαστε την ημέρα της κρίσεως, που ο Κύριος θα μας αποδώσει δικαιοσύνη. Θα την περιμένουμε σαν την ημέρα εκείνη, που ο Χριστός θα μας βραβεύσει και θα μας πει: « Ελάτε οι ευλογημένοι από τον πατέρα μου να κληρονομήσετε τη Βασιλεία των ουρανών».

Το χρέος του αγώνα προβάλλει επιτακτικό!

Η χριστιανική ζωή είναι ζωή αγιότητας. Και η μίμηση των αγίων είναι μίμηση και κοινωνία της αγιότητάς τους. Άγιος από τη φύση του είναι μόνον ο Θεός. Άγιοι όμως γίνονται και οι άνθρωποι, όταν μετέχουν στην αγιότητα του Θεού με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Και η μετοχή του ανθρώπου στην αγιότητα του Θεού φανερώνεται στον κόσμο με την ηθική προκοπή και τελειότητά του.

Άγιος, κατά τα αγιογραφικά κείμενα και την παράδοση της Εκκλησίας μας είναι εκείνος, ο οποίος ξεχώρισε τον εαυτό του από την αμαρτία και από τον κόσμο και αφιερώθηκε «ψυχή τε και σώματι» στον Θεό. Είναι εκείνος, ο οποίος αγωνίσθηκε σε τούτη τη ζωή για να εφαρμόσει το Ευαγγέλιο με πιστότητα και ακρίβεια στη ζωή του.

Η ύπαρξη των αγίων είναι μια ζωντανή απόδειξη ότι το Ευαγγέλιο μπορεί να εφαρμοσθεί. Ήταν άνθρωποι σαν κι εμάς, «ομοιοπαθείς ημίν». Ορισμένοι μάλιστα, σε κάποια φάση της ζωής τους, ήταν μεγάλοι αμαρτωλοί. Δεν αναπαύθηκαν όμως στην αμαρτία, δεν τη δικαιολόγησαν. Κι όταν ο Θεός με τους δικούς Του ανεξιχνίαστους τρόπους τους επισκέφθηκε, δεν αμέλησαν να ευτρεπίσουν τον τόπο της κατοικίας Του μέσα τους. Αγάπησαν τις εντολές Του, κι ας ήταν αντίθετες με τις συνήθειες της ψυχής τους. Στην αρχή με πολύ κόπο, στη συνέχεια με μεγάλη χαρά, ρύθμισαν τη συμπεριφορά τους προς τους ανθρώπους και την άλογη κτίση με τη διδασκαλία του Χριστού. Δεν έμειναν όμως μόνο στη συμπεριφορά της. Ομαλοποίησαν λοιπόν τη ροή των λογισμών τους. Ξεχώρισαν στο νου τους τα νοήματα των πραγμάτων από τα πάθη, που συννέφιαζαν τον εσωτερικό ουρανό της καρδιάς τους. Απόκτησαν έτσι απλό οφθαλμό και καθαρή καρδιά, στην οποία αποκαλύφθηκε ο Θεός και χάρισε σ' αυτούς την εμπειρική γνώση Του. Γι' αυτό οι άγιοι της Εκκλησίας μας είναι «πηγές θεολογίας» είτε μπορούν να τη διατυπώσουν με λόγο είτε όχι.

Η εορτή του αγίου Χαραλάμπους κάθε χρόνο στις 10 Φεβρουαρίου με τα ιερά αναγνώσματα, με το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο και με τον εορταζόμενο Άγιο, αποτελεί ένα θαυμάσιο παράδειγμα συνέπειας πίστεως και ζωής, αγιότητας και μαρτυρικού βίου. Όλο αυτό το υλικό συμπυκνώνεται στην έννοια του μαρτυρίου, που θέλει να προβάλλει η Εκκλησία, σαν βασικό κριτήριο ενός αληθινού χριστιανού.

Ο άγιος Χαραλάμπος είναι ένα λαμπρό παράδειγμα πιστότητας στην ευαγγελική εντολή για σεμνή χριστιανική βιοτή, αλλά και μαρτυρική συνέπεια ζωής. Ο άγιος Χαραλάμπος, χριστιανός ιερέας σε κρίσιμη περίοδο της Εκκλησίας, διωγμών και διώξεων, έμεινε πιστός και συνεπής στην ιερατική του διακονία μέχρι θανάτου. Επί μακρό χρονικό διάστημα εσύρετο από άρχοντα σε άρχοντα, από καταδίκη σε καταδίκη και από μαρτύριο σε μαρτύριο.

Όλοι οι ειδωλολάτρες και οι αντίθεοι άρχοντες έπεσαν επάνω του να τον ταπεινώσουν και να τον εξοντώσουν με μανία. Χρησιμοποίησαν ιερείς των ειδώλων, μάγους, γυναίκες του δρόμου, για να τον συκοφαντήσουν και να κάμψουν την πίστη του και τη γενναιότητά του, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Το μαρτυρολόγιο του Αγίου είναι γεμάτο από περιγραφές των πιο φρικτών βασανιστηρίων που υπέστη, χωρίς να καμφθεί ούτε για μια στιγμή η πίστη του και η αποφασιστικότητά του για το μαρτύριο. Ο ίδιος σε όλα αυτά λειτουργούσε ταπεινά, σεμνά, με αγάπη προς τους διώκτες του, και με χαρά προσδοκούσε την μέλλουσα ζωή. Απαντούσε στις προκλήσεις με προσευχές και θαύματα, εκφράζοντας την αγάπη του και τη συμπόνοια του προς τους βασανιστές του. Η κάθε του πράξη και η κάθε του ενέργεια, σηματοδοτούσε κι ένα νέο θαύμα.

Αδέλφια μου, η πρόκληση της ομολογίας πίστεως και του μαρτυρίου δεν ήταν γνώρισμα μόνο της αρχαίας Εκκλησίας των διωγμών. Είναι γνώρισμα διαχρονικής πιστότητας και συνέπειας, έστω και αν οι μορφές του μαρτυρίου αλλάζουν κάθε τόσο ανάλογα με τα εκάστοτε πολιτιστικά και κοινωνικά δεδομένα.

Η ουσία παραμένει η ίδια μέσα στις διάφορες προκλήσεις και μέσα στους διάφορους πειρασμούς της ιστορίας. Οι πειρασμοί της ιστορίας και η μαρτυρία της Εκκλησίας είναι γεγονότα αλληλένδετα. Αρκεί να ερμηνεύουμε σωστά την ιστορία και να εκφράζουμε ορθά την πιστότητά μας. «Η Εκκλησία δεν είναι αρνητική και απορριπτική του κόσμου. Τον κόσμο τον προσλαμβάνει και τον καθαγιάζει. Ο κόσμος έστω και αν πληγώνει και σταυρώνει την Εκκλησία, η Εκκλησία καλείται να συντελέσει το θαύμα της ζωής και της ανάστασης. Οι πιστοί και οι άγιοι πάντα πιστεύουν στο θαύμα και στη διακονία και όχι στη δύναμη και στην εξουσία». Η Εκκλησία, λοιπόν, και οι πιστοί πάντα «κακοπαθούν» στον παρόντα αιώνα, ως στρατευμένοι αγωνιστές του καλού και του αγαθού.

Αγαπητοί αναγνώστες, ο άγιος Χαράλαμπος υπήρξε ηρωικός αγωνιστής και αθλητής Χριστού στα τέλη του β' μ.Χ. αιώνα. Ιεράτευσε πολλά χρόνια στη Μαγνησία της Μ. Ασίας και τόσο είχε εγκολληθεί τα παύλεια μηνύματα για το αγωνιστικό φρόνημα, ώστε να προσφέρει τη ζωή του στον βωμό της πίστεως. Ο χριστιανικός αγώνας δεν είναι μια θεωρία, ένας κενός λόγος και ένα συνηθισμένο παράγγελμα. Είναι έκφραση και παλμός ζωής. Ο αγώνας του χριστιανού είναι μια αδιάκοπη προσπάθεια, μια γυμνασία και άσκηση με κακοπάθεια και θυσία για την καταπολέμηση της αμαρτωλής καταστάσεως και την απελευθέρωση από τη δουλειά των παθών.

Ο αγώνας είναι ισόβιος και απαιτεί διαρκή απάρνηση και συνεχή υπέρβαση. Στους δύσκολους καιρούς που ζούμε, όπου επικρατούν τα μεθυστικά συνθήματα της υλοφροσύνης, της σαρκολατρίας και της βουλιμίας των αισθήσεων, το χρέος του αγώνα προβάλλει επιτακτικό για το κατόρθωμα του αγιασμού και της τελείωσης.